

SƠ LƯỢC HOẠT ĐỘNG

Hội Văn Hóa Cao Đài được nhóm khởi và công khai hoạt động tại miền Nam Việt Nam từ năm 1968 đã do sự kết hợp của một nhóm công tư chức và sinh viên Cao Đài thuộc các phân khoa đại học Sài Gòn. Người khởi xướng là Đồng Tân. Hội đã được hầu hết các chi phái lớn trong đạo như: Bến Tre, Tây Ninh, Truyền Giáo và Chiếu Minh Vô Vi có văn thư cho phép và hoan nghênh. Hội gồm một Ban Điều Hành gồm một chủ tịch, hai phó chủ tịch và sáu ủy viên đã có đệ đơn lên xin phép chính quyền miền Nam nhưng không có sự đáp ứng. Chủ trương của Hội là tìm lại các công trình khai sáng nền Đạo nơi các vị lãnh tụ, không phân biệt chi phái và gây sự đoàn kết nhất trí cho toàn Đạo không phân biệt nam nữ, giáo phận. Hội đã mở các cuộc thuyết trình và hoạt động tại Sài Gòn, mở các cuộc thuyết trình tại các Thánh Thất qua các vị trí thức đại học có cảm tình với hội đương thời. Cùng lúc giới trí thức quốc tế, từ Mỹ như Thomas Dutton (sinh viên kỹ giả), Victor Oliver (mục sư - nhân chủng học New York), từ Anh như Jeremy Davidson (giáo sư tiến sĩ đại học Luân Đôn) đã có đến Việt Nam trong sứ mạng tìm hiểu về đạo Cao Đài trong thời gian dài. Và họ đã mở các cuộc thuyết trình nội bộ để các vị ấy hội thảo với hội về các tài liệu nghiên cứu. Kết quả các cuộc hội đàm này đã gây tiếng vang không ít trong quần chúng Cao Đài. Cũng nhờ có sự tiếp xúc với các nhà trí nghiên cứu quốc tế này mà nền chánh pháp đạo Cao Đài được hiểu một cách chính xác, xóa đi tính cách dành quyền độc tôn của chi phái, tự nhận mình đã làm nên mối Đạo, nhưng thực chất chỉ làm sai lạc chơn truyền và hoen ố mối Đạo qua những thủ đoạn đã từng được đăng tải trên báo chí thời bấy giờ mà các nhà trí thức không ai không biết. Một sự sắp đặt hiển nhiên của Vô Hình khiến cho hội đã hướng dẫn những học giả đó tiếp xúc trực tiếp với phần Vô Vi (qua đàn Long Hoa, đảo Phú Quốc) và đến tận các Hội Thánh (Tây Ninh, Bến Tre, Truyền Giáo) để tìm hiểu tông chỉ của nền Đạo, nên có thể nói qua đó thế giới đã biết được thực chất Cao Đài giáo mà không bị cá nhân hay chi phái nào dám tự xưng là trên trước cả. Một điều mà Hội Văn Hóa Cao Đài chú trọng là phải tìm một nền giáo lý thống nhất cho nhà Đạo mà các chi phái phải nhìn nhận để làm cơ sở cho sự thống nhất toàn Đạo, nhưng sự kiện không biết đến bao giờ mới thực hiện xong khi Hội Văn Hóa Cao Đài phải ngưng hoạt động từ tháng 5 năm 1975. Dù sao, qua sự hướng dẫn trực tiếp của Hội Văn Hóa Cao Đài, các nhà trí thức quốc tế đã hiểu rõ bản chất của Cao Đài giáo nên cho dù các chi phái muốn tự xưng mình làm nên mối Đạo cũng không làm sao biện minh được.

Trong hoàn cảnh lưu vong tại hải ngoại, một số hội viên muốn tái tục hoạt động với hy vọng cứu vãng được phần nào tình hình Đạo sự tại quê hương. Kể từ năm 1998, các hoạt động của Hội Văn Hóa Cao Đài đã lần lượt được phục hồi như trước và cố gắng xây dựng những thành tích thích nghi với các phương tiện truyền thông tại hải ngoại làm nhịp cầu liên hệ giữa tinh thần đồng đạo trong và ngoài nước.